

делегация; земната власт — цезарьтъ — може да упражнява права, които създава, че се сходятъ съ възгледитѣ и обичаитѣ на народа.

Великиятъ Апостоль, и папитѣ — неговитѣ наслѣдници, освѣтиха началото: всѣка земна власт да упражнява права, които сж въ разрѣзъ съ възгледитѣ, съ обичаитѣ и съ чувствата на робитѣ.

Тие начала минаха прѣзъ инквизицията и въ съврѣменната държава прѣтърпѣха само една промѣна: че богътъ на глупцитѣ се прѣвърна и въ богъ за економическа експлоатация, ако въобще може да се каже, че нѣкога тоя богъ е прѣставалъ да бжде свѣтило за економическото робство...

Но вие искате още примѣри? Вие не сте се убѣдили, че дѣйствително религията съ нейния „Богъ“, е една верига отъ систематически заблуждения, която служи за притѣснение и робство?

Спомнѣте си годинитѣ 1830, 1848. и 1871. Слѣдъ като новата държава биде консолидирана, а господаритѣ на положението измамиха надеждитѣ на останалитѣ маси, тие се възбуниха за хлѣбъ и свобода. Какъ имъ отговориха тѣхнитѣ противници и кой бѣше богътъ, който благослови прѣстѣпленията на послѣднитѣ? Не бѣше ли това богътъ на глупцитѣ и на безчестнитѣ тирани?

Погледнете на Парижъ и надникнете въ гробищата Перъ-Лашезъ, господа! Не бждѣте слѣпци, за да оскрѣбявате българския поетъ, който обичаше народътъ си повече отъ васъ, и робитѣ толкова по-искрено, колкото по-дълбоко той мразеше тѣхнитѣ духовни и физически опресьори.

„На никой културенъ езикъ не е било написано такова дебелашко и ненужно богохулство — пише Ив. Вазовъ —, нито четено безъ скрюпули отъ такава маса млади читатели“. Съ своята „Молитва“, Ботйовъ плюе „безъ никакво историческо оправдание и безъ